

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/313/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215204662
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8215204662.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 47 253 428, proti žalovaným: 1/ R. S., W.. XX. X. XXXX, F. W.. Č.. E.H. XXX/X, XXX XX A., 2/ X. S., W.. X. X. XXXX, F. T. XX/XX, XXX XX A., o zaplatenie 7.165,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaným náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa X.X.XXXX domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 7.165,88 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaní uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebného bezúčelového úveru vo výške 150.000 Sk (4.979,09 Eur) s premenlivou úrokovou sadzbou vo výške 12,35 % ročne a poplatkom za správu úveru vo výške 60 Sk mesačne, s konečnou splatnosťou úveru ku dňu 10.7.2017. Uzatvorením zmluvy o úvere sa žalovaní zároveň zaviazali dodržiavať všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 1.8.2002. Spôsob splácania mesačných splátok bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý inkasom z inkasného účtu žalovaného uvedeného v zmluve o úvere. Na tento účel sa žalovaní zaviazali zabezpečiť na inkasnom účte dostatok finančných prostriedkov tak, aby bolo možné realizovať inkaso v dohodnutých termínoch. Žalovaní čerpali úver v celom poskytnutom rozsahu hneď dňa 7.8.2007. Po čerpaní úveru sa žalovaní nezaplacením splátky (nezabezpečením dostatočného množstva peňažných prostriedkov na inkasnom účte) za obdobie máj 2008 dostali do omeškania s úhradou splátky, ktoré vyrovnali až splátkou zo dňa 5.6.2008 vo výške 2.189,70 Sk. Obdobná situácia sa zopakovala v mesiaci jún 2008, kedy žalovaní opätovne nezabezpečili dostatok peňažných prostriedkov na inkasnom účte, čím došlo k nezaplateniu splátky za uvedený mesiac. K jej úhrade došlo až splátkou vo výške 2.018 Sk dňa 7.7.2008. Žalovaní sa následne dostávali do omeškania s úhradami riadnych súm splátok, na čo následne uskutočňovali úhrady v nepravidelných hotovostných splátkach v nerovnej výške. Slovenská sporiteľňa, a.s., ako právny predchodca žalobcu, výzvou zo dňa 30.7.2013 vyzvala žalovaných na zaplatenie pohľadávky ktorá vznikla v dôsledku ich omeškania, a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia výzvy (doručená bola dňa 2.8.2013). Žalovaní v stanovenej lehote nezrealizovali žiadnu úhradu, teda lehota na zaplatenie pohľadávky márne uplynula dňa 17.8.2013. Následne realizovali dňa 20.8.2013 úhradu vo výške 15 eur, čo ale nepostačovalo na úhradu celej omeškanej sumy. S ohľadom na uvedené došlo k porušeniu bodu 7.6.1 písm. a) VOP, preto Slovenská sporiteľňa, a.s. v zmysle bodu 7.6.1 VOP listom zo dňa 3.9.2013 oznámila žalovaným, že ku dňu X.X.XXXX vyhlásila mimoriadnu splatnosť

úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu; pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu vo výške 6.881,35 €. Slovenská sporiteľňa, a.s. v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zároveň vyzvala žalovaných na zaplatenie pohľadávky v lehote do 15 dní odo dňa prevzatia oznámenia, ktoré žalovaným bolo doručené dňa 10.9.2013.

3. Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili.

4. Na pojednávaní žalovaní uviedli, že sú v hmotnej núdzi a nemajú z čoho platiť.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi, a to: žaloba, zmluva o splátkovom úvere č.l. 5, zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve č.l. 6-7, výzva č.l. 8, doručka č.l. 9, výzva č.l. 10, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa X. X. XXXX č.l. 11, doručka č.l. 12, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti č.l. 13, doručka č.l. 14, oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 15-16, zmluva o postúpení pohľadávok č.l. 17-21, výpisy o pohyboch na účte č.l. 23-24, výzvy č.l. 25-28, doručka č.l. 29, výpis z účtu žalovaných č.l. 30-40, všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne č.l. 42-52, vyjadrenie žalobcu č.l. 61, uznesenia č.l. 77 a 81 a ďalším obsahom spisu a zistil nasledovné:

6. Dňa X.X.XXXX žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade ako dlžníci uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX“, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového spotrebného úveru vo výške 150.000,- Sk žalovaným. Žalovaní sa zaviazali splatiť tento úver v 119 mesačných splátkach vo výške 2.252,- Sk splatných k 10. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou poslednej splátky dňa 10.7.2017, a to inkasom z inkasného účtu. Žalovaní mali podľa zmluvy zaplatiť za poskytnutie úveru spracovateľský poplatok vo výške 3.000,- Sk uhradený pri uzavretí úverovej zmluvy z prostriedkov úveru a mesačne platiť poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,99 eur). RPMN mala byť podľa zmluvy vo výške 14,77 % a úroková sadzba premenlivá 12,35 % p.a. v deň uzatvorenia zmluvy. V článku II zmluvy označenom ako Záverečné ustanovenia v bode 2 je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z písomného vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy.

7. Podľa bodu 19.16. žalobcom predložených Všeobecných obchodných podmienok klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky; predchádzajúci písomný súhlas banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banky ako záložného veriteľa. V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.

8. Žalobca v spore tvrdil, že pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovaným nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX. X. XXXX uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom bola dohoda o odplatnom postúpení pohľadávok so všetkými právami, ktoré sú s nimi spojené (článok V bod 5.1 zmluvy o postúpení pohľadávok) s tým, že pohľadávkou na účely tejto zmluvy sa rozumie (článok II bod 2.1 zmluvy) každá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi, vrátane jej príslušenstva uvedená a špecifikovaná v Prílohe č. 1 k tejto zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi vrátane pohľadávok zo zmlúv o úvere. Žalobca spolu s touto zmluvou predložil súdu aj výpis z jej prílohy č. 1 týkajúci sa pohľadávky voči žalovaným a tiež žalovaným adresované oznámenie postupcu - Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy zo dňa XX. XX. XXXX voči žalovaným vo výške 6.957,54 eur s príslušenstvom na žalobcu. Na strane 4 žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok sa v článku IV označenom ako „Vyhlásenia zmluvných strán“ v bode 4.2 písm. d) nachádza vyhlásenie v zmysle ktorého Postupca výslovne potvrdzuje, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

9. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie pohľadávky odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s pôvodným veriteľom - bankou - Slovenskou sporiteľňou, a.s.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom s ktorým žalovaní uzavreli úverovú zmluvu na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca, ale Slovenská sporiteľňa, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovaným bola mu pôvodným veriteľom postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné riešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

11. Veriteľom, s ktorým žalovaní vstúpili do záväzkového úverového vzťahu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa X.X.XXXX (vzhľadom na obsah a predmet zmluvy, ktorým bolo poskytnutie „spotrebného úveru bezúčelového“ ako je to v zmluve výslovne uvedené nemožno mať najmenších pochybností že sa jednalo o spotrebiteľský úver) bola Slovenská sporiteľňa, a.s., teda banka.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky(v čase uzavretia zmluvy to bol § 92 ods. 7 zák. o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní pred súdom vyriešiť, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v OZ sprisňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by nemali byť pochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifika, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku. Súd preto skúma, či došlo ku platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (v čase uzavretia zmluvy išlo o ust. § 92 ods. 7 ZoB).

14. Súd je toho názoru, že § 92 ods. 8 ZoB neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

15. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom. Všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Súd je toho názoru, že postúpiť bankovú pohľadávku ZoB umožňuje iba:

- a. 1/ v tej časti, ktorá je po splatnosti (slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomu záväzku postúpiť...“
- b. 2. iba po písomnej výzve na splnenie,
- c. 3. výzva musí byť zo strany banky
- d. 4. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

16. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a

to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca ani na výzvu súdu nepredložil písomnú výzvu banky adresovanú žalovaným na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca nepreukázal, aby banka aj skutočne doručila takúto výzvu žalovaným. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapĺňa oznam Slovenskej sporiteľne adresovaný žalovaným o postúpení pohľadávky, ani oznam o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a v žiadnom prípade túto výzvu nenapĺňa výzva žalobcu ako postupníka žalovaným na zaplatenie postúpenej pohľadávky do stanoveného termínu.

17. Súd dospel k záveru, že v zmysle § 92 os. 8 ZoB môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými. Vyplýva to aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 ZoB : „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva...“. Z dôvodovej správy k ZoB vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúce nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“ (pôvodný odsek 7 sa stal odsekom osem po novelizácii zák. č. 552/2008 Z.z.).

18. Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože v tomto ustanovení je zdôraznený peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní s omeškaním dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka môže postúpiť akýkoľvek nesplátný - „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávacom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktoré činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností, čo by bolo v rozpore s účelom ZoB a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vystupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by bol tiež v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od banky vyžadovaná v § 27 ods. 1 ZoB a v súlade so Smernicou o nekalých praktikách. Súd nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale k tomu je možné pristúpiť len v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami po tom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je totiž výlučným oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt.

19. Súd má za to, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej, nie je právnym úkonom. Znamená to toľko, že platnosti alebo neplatnosti tejto výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade, ak tento faktický úkon vykonaný nebol, neplatným bude následný právny úkon.

20. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

21. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky prostredníctvom podmienok v § 92 ods. 8 zákona o bankách a ich naplnenie musí byť považované za zákonný predpoklad platnosti postúpenia aj z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

22. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Postúpenie pohľadávky je jedným zo spôsobov, keď za jej trvania nastáva

zmena v osobe veriteľa. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie doterajšieho veriteľa. K uzavretiu zmluvy nie je potrebný súhlas dlžníka. V prípade, kde postupom pohľadávky je banka, je pre jej platné postúpenie nutné dodržať podmienky určené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý je vo vzťahu k všeobecnej úprave úkonu postúpenia pohľadávky obsiahnutej v Občianskom zákonníku jeho špeciálnou úpravou. V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, môže banka postúpiť bankovú pohľadávku, alebo jej časť, ktoré sa stali splatnými, ak pred úkonom postúpenia pohľadávky napriek predchádzajúcej výzve banky je dlžník v nepretržitom omeškaní s úhradou splatného záväzku viac ako 90 dní. Výzva banky musí byť konkrétna, vecná, musí z nej vyplývať, ktoré splátky neboli uhradené, v akej výške, kedy sa tieto splátky stali splatnými, pričom doručenie takejto výzvy je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky na inú osobu.

23. Žalobca, resp. jeho právny zástupca na pojednávaní argumentoval tým, že predložil písomnú výzvu zo dňa XX.XX. XXXX adresovanú žalovaným, v ktorej žalovaným vyzval na úhradu úverovej pohľadávky vo výške 2.632.11 EUR do 15 dní od prevzatia oznámenia a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ku dňu 02.09.2013 zo dňa XX.XX.XXXX. Súd však konštatoval, že predložená výzva neobsahovala údaje, ktoré splátky neboli uhradené, v akej výške, kedy sa tieto splátky stali splatnými, výzva teda nebola konkrétna a predovšetkým, od zaslania, resp. doručenia predmetnej výzvy žalovaným do uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok dňa XX.XX. XXXX medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom neubehla lehota viac ako 90 dní, keď výzva zo dňa XX.XX.XXXX bola žalovaným doručovaná a vrátila sa s poznámkou „adresát neznámy“ dňa 5.8.2013, resp. pri žalovanom v 1. rade žalobca nepredložil doručenkou s návratkou a zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená už dňa 27.09.2013. Keďže v prejednávanej veci bol predmetom postúpenia záväzok žalovaným, na úhradu ktorého ich banka pred úkonom postúpenia nevyzvala (predložená výzva nespĺňa podmienky ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách), nemohol súd žalobe žalobcu vyhovieť. Právo banky postúpiť pohľadávku bolo obmedzené podmienkami uloženými jej v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách a pokiaľ banka niektorú z týchto podmienok nespĺnila, konala v rozpore so zákonom (zákon č. 483/2001 Z.z.) a takýto právny úkon nie je platný (§ 39 OZ). Z neplatného konania banky nemohol žalobca platne nadobudnúť aktívnu legitimáciu pre vymáhanie žalovaného dlhu a preto žalobný návrh v prejednávanej veci súd voči žalovaným v celom rozsahu zamietol.

24. Súd vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že v danej situácii vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu je bezpredmetné prehlásenie v článku IV. bod 4.2 písm. d) Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX. X. XXXX, v zmysle ktorého mal postupca potvrdiť, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

25. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať ma úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní. Ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že musí tomuto predchádzať písomná výzva na úhradu.

26. Nemožno tu prihliadať ani na dojednanie v bode 19.16 žalobcom predložených Všeobecných obchodných podmienok. Dohoda s takými zásadnými následkami akými by malo byť obídienie zákonných podmienok postúpenia pohľadávok uzatvorená so spotrebiteľom, ak by mala byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie by musela byť výsledkom jednoznačne danej a preukázanej slobodnej vôle oboch zmluvných strán vyžadujúcej informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Podľa názoru súdu tieto náležitosti v žiadnom prípade nemôže spĺňať takéto jednostranne pripravené, individuálne nevyjednané a vopred predtlačené prehlásenie veriteľa v obchodných podmienkach, ktoré dlžníci zjavne nemali možnosť ovplyvniť či vylúčiť. Navyše súd tu dáva do pozornosti, že obdobná zmluvná podmienka s rovnakým významom ako je tu bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere už bola súdmi právoplatne judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/199/2016), čo má okrem iného dôsledky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka.

27. Súd v súvislosti so svojim názorom o tom, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré nevyhnutne musia byť splnené v

čase postúpenia pohľadávky a že týmito pravidlami sú odchylné od všeobecných pravidiel v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty poukazuje na to, že takýto názor už bol vyslovený aj v množstve iných súdnych rozhodnutí, v ktorých je prezentovaný zároveň záver o absolútnej neplatnosti postúpenia bankovej pohľadávky uskutočneného v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/757/2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/46/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/79/2015, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/254/2016, rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/899/2015 a 13Co/204/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/493/2015, či Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/406/2015. 29. Ďalej súd podporne poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 16C/149/2014, či Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/226/2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/240/2015.

28. Súd ďalej podporne poukazuje na aktuálne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktorý je odvolacím súdom tunajšieho súdu potvrdzujúce záver o neplatnosti Zmluvy o postúpení bankových pohľadávok v obdobných sporoch (napr. rozsudok 18Co/44/2016 zo dňa 18. 1. 2017, kde sa už konštatuje, že ustálená súdna prax je v tomto smere jednotná) alebo rozhodnutia iných senátov (14Co/47/2016, 2Co/28/2016, 19Co/150/2016, 8Co/75/2016, 21Co/5/2016, 7Co/75/2016, 6Co/153/2016, 16Co/1/2016, 5Co/159/2015, 17Co/75/2016, 12Co/240/2015, 12Co/33/2016, 23Co/94/2015, 4Co/145/2014, 9Co/175/2015, 15Co/257/2015).

29. Keďže v danom prípade išlo v prípade postúpenia pohľadávky na žalobcu o absolútne neplatný právny úkon, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, lebo nebola preukázaná aktívna vecná legitimitáciu žalobcu na súdne uplatnenie tvrdenej pohľadávky.

30. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tomto prípade však súd považuje za potrebné poukázať na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a tiež článok 4 CSP a princíp analógie iuris. Žalovaným by ako úspešným v spore teda patril nárok na náhradu trov konania, avšak náhradu trov konania si neuplatnili, preto v súlade s uvedenými princípmi súd rozhodol tak, že žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).